

raske murre ning kartlikud mõtted süddant mul loor-
mawad; kardan et surmatund jubba pea kätte on
jõudmas. Endised pattud seisawad otsego paksud
pilwed mul waimo silma ees; oh, teie ei tea, mis
rahhuta miino ing on. Teie ollete üks aus wagga
mees, laske mind patto üllestunnistada! wõite pree-
stri asemel miino kahhetsemist kuulda!" Jrmabbe
wastab: "Kõige essiteks tõutage rõwimist, wargust,
tapmist ja muud süddame kurjust opis mahha jätta,
muido ei maks patto kahhetsemine middagi." —
"Sedda ma tean," ütles Reinowadder: "laske patto-
tunnistust mind allustada. Ei tohhi ma teile salgada,
kudda kõige lomade wasto, kes praego meie kuuningrigis
ellawad, ma paljogi patto ollen teinud. Onno Messis-
käppa panin pakko wahhele näppistisse, kus ta nahka
pargiti, et kübera ja kindad pandiks jättis. Kassi
petsin walle kelega ire-sögile, kus ta lingo langedes
kibbedat rooska sai ja ühhe silma ärrakautas. Mi-
samoti kaebab kuf Kannuõjalg tõt mõda; ma rõwi-
sin lapsed tal ja pannin neid nahka. Ka kuuninga
lõukoera ja teina sure emanda wasto ollen mitmel
puhhul eksinud. Kriimsilm sai miino läbbi mõnda
äbbi ning teotust. Agga kassin aeg ei lubba kõit tem-
pusid siin üllestunnistada. Nalja pärrast sõimasin
hunti ikka onnokõ, ehk me kül koggonist suggulased
ei olle. Üksford — sest on aastad kuus teed — ella-
sin ma tük aega Ollowerre firriko liggidal, kus sel
aeal paljo kaño olli; seal tulli hunt miino jure ja

immustas kella-lõmise ammetid õppida, et firrikomehhe
tenistust saaks. Ma sõidusin ta jallad kella-õhbelikko
kõlge kammitssasse ja wana mees affas lusti pärrast
kella ellistama, et firrikomehhe ammeti selgekõ saaks.
Nahwas jooksis iggaltpoolt lõpmata kella-ellina peale
kõlko, leidis hunti kammitssas ja andis temale wallo
et nahk agga suitses, kunnit ta wimaks waewaga
rahwa käest peasis. Teine lord pallus Kriimsilm
mind, et piddin musta judi-mütõ temale pähhe pan-
nema, sest temal olli immo mõda küllasid kribbo-
krabbo kaubaga ümber käia. Seal kõrwetasin tullega
põ ümbert karwad ärra et nahk kortsus ja hundile
wallo pärrast ulgus. Misamoti õppetasin koera kom-
bel tedda sabbaga kalla püüdma. Üksford läksime
jälle õfel ühhe rikka mehhe aita kiskuma, kus mõned
raswased sea kingid ruffi salwes ollid. Kriimsilm
krapis käppadega seinä alla auko, pugges waewaga
sisse; agga aidas ei jõudnud mehhele ahnust kelata;
sõi ülleliga, paisus jämedaks kui tine kon, ja ei peas-
nud enam kitsast august taggasi. Ma teggin õue
peal kõrra, napsatasin perremehhe silma ees ühhe
kaña ja putkasin jooksu; siis läksin aida ette, lassin
kaña suust, ja rahwas sai seddawisi hundi jäljed
kätte. Di, seal wirrutati õhtluisst wanaameest, kunnit
ta ärraminnestas, inimesed tedda surnuks piddasid,
sabbapiddi aija tahha weddasid ja siis maggama läksid,
kui essiteks nõu wõtnud, teisel õmikul hundi kassokat
mahha nälgida. Ei tea kui kaua ta seal roidus seisis.